

מה חרון האף הגדול הזה

הלב של כולם זועק להבין, מדוע ולמה נהפך לאבל מחולנו, ההילולה הגדולה של רשב"י, נהפכה לאבל עצום, וחייבים אנו לשאול את עצמנו – מה רוצה ה' מאיתנו?

וידועים דברי הרמב"ם (הלכות תעניות פרק א הלכה ב): "ודבר זה מדרכי התשובה הוא, שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן ככתוב עונותיכם הטו וגו', וזה הוא שיגרום להם להסיר הצרה מעליהם".

ומצאנו בדברי גדולי הדורות שכתבו במפורש, שאם רואים **שהנס עצמו נהפך לפורענות**, זהו סימן שלא הודו מספיק לה' ולכן הגיעה הפורענות.

מובא בשם המגיד הגה"צ רבי שלום שבדרון זצ"ל (מובא בספר 'להגיד' ח"א עמ' 315)

ידוע, כי בזמן מסעות הצלב התחוללה מגפת חולירע באזורים ענקיים באירופה,

בזמן המגפה השחורה שהייתה מגפה שהכתה באסיה ובאירופה בכמה גלים במשך כארבע שנים (1347-1351) וקטלה, לפי הערכות שונות, בין 75 ל-200 מיליון בני אדם באירופה ובאסיה. האומדנים נעים בין רבע ל-60% מאוכלוסיית אירופה.

ומהיהודים לא מתו כמעט. רק מאומות העולם נפלו חללים, והיה זה נס. ביום מן הימים הבחינו הגויים בכך, והיה מי שיזם אסיפה ובה התסיסו הגויים זה את זה והכריזו – כי היהודים הרעילו את הבאות להרוג בגויים ולכן רק הם לא נפגעו, ומאותו יום יצאו הגויים להרוג ולהשחית, פוגרומים נוראים – ונפל עם רב מישראל.

בקהילת בזל שמנתה כשש מאות יהודים, נשרפו למוות כל בני הקהילה, בתוך בניין עץ שנבנה במיוחד לצורך זה. בטבח שטרסבורג הם נשרפו בבית הקברות שלהם, והוחלט לגרשם משם למשך מאה שנה. בכל הערים שעל נהר הריין נשרפו יהודים למוות ולעיתים, כמו במקרה של קהילת פרנקפורט דמיין, הקדימו היהודים והעלו את עצמם באש, כדי לא ליפול בידי הנוצרים. במיינץ, התאגדו היהודים כדי להגן על עצמם, אספו נשק והצליחו להרוג 200 אנשים מן האספסוף שבא להורגם. בסופו של דבר, הצליחו תושבי העיר הנוצרים להכניע את היהודים וטבחו בהם בהמונים. אלו ששרדו, העלו את עצמם באש בבתייהם. ההערכה היא כי ב-24 באוגוסט 1349, מתו כ-6000 יהודים במיינץ. קהילת ארפורט שמנתה כ-3000 יהודים, הושמדה כליל.

נשאלה אז שאלה גדולה בין הצדיקים – מה חרון האף הגדול הזה, כאשר ממש עד אותו זמן היו ניסים גדולים ולפתע התהפך הגלגל, מדוע.

גדולי ישראל אמרו כי הטעם משום שלא למדו את הנס שהתחולל עימם, לא התעוררו ממנו לראות חסדי ה' ולעובדו בלבב שלם, הקב"ה רצה שילמדו את הנס כמו שצריך! וכשלא למדו נהיה חרון אף", עכ"ל.

ר' חיים קניסקי שליט"א הורה שצריך לפרסם כעת את הדבר. אחר ששלח לנו הקב"ה את החיסונים, ואט אט עולם כמנהגו שב וחוזר, ושבים לחיים רגילים ושפויים, ורואים אנו בחוש את חסדי ה' המרובים עמנו, באשר שנה שעברה בעת הזו מכונסים וסגורים היינו בבתינו, וכעת יכולים אנו ללמוד ולהתפלל בהשקט ובטח, ועלינו ללמוד את גודל הנס לבל ח"ו יהיה חרון אף עלינו, ועלינו להודות ולשבח ולפאר ולרומם לאלוקינו שבשמים על כל זאת, ולהמשיך בתפילה - עד הנה עזרונו רחמיך, ולא עצבונו חסדיך, ואל תטשינו ה' אלוקינו לנצח.

במיוחד שנתבונן שהאסון במירון קרה ממש בדבר שבו היה הנס, הנה אם היה ח"ו קורה תאונה, או שריפה ל"ע, לא היה זה בדבר שבו נעשה הנס, אבל ממה נהרגו באסון? מהצפיפות, דבר שהיה אסור בהחלט גמור כל זמן הקרונה, ורק בגלל נס החיסונים היה מותר להצטופף.

הרי רואים אנו שהנס עצמו נהפך לאסון, וזה ממש זועק שה' מעורר אותנו, שלא הודנו מספיק על הנס, ולכן הנס נהפך לפורענות.

כך מצאנו בגמ' גיטין (נז, א) שקיסר רומי בא להלחם בעם ישראל, ולאחר שקרה נס עזב אותם לנפשם, וכאשר הם עשו מסיבה גדולה, **חזר מלך רומי ובא והרג מהם שלוש מאות אלף**.

ומסביר המהרש"א (שם) שטעם הדבר היה מחמת ששמחו וחגגו ולא הודו לה', שהיה להם להודות ולהלל לקדוש ברוך הוא על ישועתו.

וכבר ראיתי שכתבו שלא לחינם יש עכשיו מגפה גדולה בהודו, לעורר אותנו שאנו צריכים ללמוד משם עד עמה עלינו לעשות הודו לה'.

ראוי לכל מי שיכול לדאוג לעשות מיד לאחר השבעה, כנס הודיה בעירו.

בנוסף אנו קוראים לכל אדם להתחזק בהודיה בימים אלו:

- לומר כל יום מזמור לתודה בנגינה, כמו שנפסק בשו"ע (נא, ט).
- ניתן לקנות דיסק שירי מזמור לתודה – עם באורים למזמור ועוד
- לשמוע שיעורי הודיה בקו קול תודה: 03-6171190
- ללמוד על נושא ההודיה, חוברות: שערי הודיה, קול תודה ועוד.
- להתחזק בימים אלו לרשום את חסדי המקום בפנקס הודיה.

לפרטים ניתן לראות באתר 'הקול החמישי', או במייל 8436092@gmail.com

או בפלאפון 055-6785647